

หลักเกณฑ์การทำไม้ยางพารา
ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
ฉบับปี พ.ศ.2550

สารบัญ

	หน้า
1. หมวดที่ 1 ความทั่วไป	1
2. หมวดที่ 2 การขอรับทุนสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	1
3. หมวดที่ 3 การขออนุญาตทำไม้ออก	2
4. หมวดที่ 4 แผนการทำไม้และการจำหน่ายไม้	3

หลักเกณฑ์การทำไม้และการจำหน่ายไม้ยางพาราในสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ฉบับ พ.ศ.2550

เพื่อให้มีแนวทางที่เหมาะสมในการทำไม้ยางพาราออกจากสวนป่าที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ประสงค์จะทำไม้ออก รวมทั้งการจำหน่ายไม้ยางพารา และการขอรับทุนสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติดังนี้

หมวดที่ 1 ความทั่วไป

ข้อ 1 สวนยางพาราที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะทำไม้ออกมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1.1 ครอบรอบตัดฟันที่กำหนดตามนโยบายขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 1.2 หมดหน้ากรีด หรือรายได้จากการกรีดไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย
- 1.3 ประสบภัยธรรมชาติ จนไม่สามารถจะกรีดยางพาราได้
- 1.4 กรณีอื่นๆ ที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้พิจารณาเห็นชอบแล้ว

ข้อ 2 สวนป่ารายงานสำนักงานภูมิภาคแจ้งแปลงที่จะดำเนินการตามเหตุผล ข้อ 1.1-1.4 ก่อนปีดำเนินการอย่างน้อย 2 ปี

ข้อ 3 ส่วนงานภูมิภาคตั้งคณะกรรมการไปตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ที่ขอทำไม้ออก คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 15 วัน รายงานผลพร้อมข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเพื่อพิจารณา หากเหตุผลที่ขอทำไม้ออกเหมาะสม หน่วยงานภาคสั่งการให้ส่วนงานภูมิภาคดำเนินการยื่นขอรับทุนสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางและขออนุญาตทำไม้ออกจากทางการป่าไม้ต่อไป พร้อมรายงานในองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทราบเพื่อกำหนดแผนการทำไม้และปลูกทดแทนต่อไป

หมวดที่ 2 การขอรับทุนสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ข้อ 4 ผู้ที่ได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 นี้ ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไปหรือต้นยางทรุดโทรมเสียหายหรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

ข้อ 5 สวนป่ายื่นแบบคำขอรับการสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทน ตามมาตรา 20 และมาตรา 30 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ตามแบบ ส.ก.ย.1

ข้อ 6 เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของคณะกรรมการของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในการพิจารณาให้การสงเคราะห์ ผู้รับการสงเคราะห์ต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามความจำเป็น

ข้อ 7 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางคำนวณพื้นที่รับการสงเคราะห์จากจำนวนต้นยางพาราที่มีอยู่ขณะทำการสำรวจตรวจนับ โดยกำหนดต้นยางพารา 70 ต้น คิดเป็นพื้นที่ 1 ไร่

ข้อ 8 เมื่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอนุมัติคำขอรับทุนสงเคราะห์ตาม ข้อ 5 แล้ว หัวหน้างานสวนป่าต้องไปทำสัญญาการรับการสงเคราะห์เพื่อปลูกยางพันธุ์ดีหรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ที่สำนักงาน ส.ก.ย. ที่ยื่นคำขอรับทุนสงเคราะห์ ทั้งนี้ควรยื่นให้ได้รับทุนก่อนการปลูกใหม่ให้ทันฤดูกาลและแผนการทำให้ที่กำหนด

ข้อ 9 เงินสงเคราะห์ที่เจ้าของสวนยางได้รับสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใดๆ อัตราเงินสงเคราะห์ดังนี้

9.1 ปีที่ 1 งวดที่ 1 ค่ากำจัดวัชพืช ค่าวางแผนและขุดหลุม ค่าปุ๋ยก้นหลุม ค่าเมล็ดพืชคลุม ค่าปุ๋ยหินคลุกเมล็ดพืชคลุม รวมไร่ละ 1,161.- บาท

9.2 ปีที่ 1 งวดที่ 2 ค่าพันธุ์ยาง ค่าแรงปลูก ค่าปราบวัชพืชและใส่ปุ๋ยบำรุง และค่าปุ๋ยบำรุง รวมไร่ละ 2,219.- บาท

9.3 ปีที่ 2 ค่าปราบวัชพืชและใส่ปุ๋ยบำรุง ค่าปุ๋ยบำรุงรวมไร่ละ 894.- บาท

9.4 ปีที่ 3 ค่าปราบวัชพืชและใส่ปุ๋ยบำรุง ค่าปุ๋ยบำรุงรวมไร่ละ 816.- บาท

9.5 ปีที่ 4 ค่าปราบวัชพืชและใส่ปุ๋ยบำรุง ค่าปุ๋ยบำรุงรวมไร่ละ 926.- บาท

9.6 ปีที่ 5 ค่าปราบวัชพืชและใส่ปุ๋ยบำรุง ค่าปุ๋ยบำรุงรวมไร่ละ 926.- บาท

9.7 เงินสำรองเพื่อใช้จ่ายรายการอื่นที่จำเป็น รวมไร่ละ 358.- บาท

รวมทุนสงเคราะห์ 5 ปี จ่าย 6 งวด เป็นเงินไร่ละ 7,300.- บาท (อัตรานี้จะมีการปรับปรุงตามประกาศของ ส.ก.ย.)

ข้อ 10 สวนป่าที่ทำสัญญาตามข้อ 8 ต้องปฏิบัติตาม กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หากไม่ปฏิบัติ คณะกรรมการของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีอำนาจสั่งให้ระงับการสงเคราะห์เสียได้

หมวดที่ 3 การขออนุญาตทำไม้ออก

ข้อ 11 สวนยางพาราที่ปลูกในพื้นที่กรรมสิทธิ์ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ไม่ต้องขออนุญาตจากทางการป่าไม้

ข้อ 12 สวนป่าโครงการที่ 1 ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2522 ข้อที่ 14 และตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2530 ข้อ 15 ไม่ต้องทำการตรวจวัดระดับตราประจำต้นและตราชักลาก ชำระค่าภาคหลวงตามกำลังผลิตที่

เจ้าหน้าที่ป่าไม้คำนวณได้ ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าดำเนินการตัดฟัน โดยไม่ต้องทำการตรวจวัดประสิทธิภาพภาคหลวง ให้สวนป่ายื่นแบบ ปส.1 เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดตามระเบียบก่อนวันที่ 30 เมษายนของปี เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตของทางการป่าไม้รวดเร็วขึ้น สามารถทำไม้ออกได้ทันในต้นปี ควรยื่นขออนุญาตตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม โดยมีเอกสารประกอบคำขออนุญาต ดังนี้

12.1 สำเนาพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

12.2 หนังสือมอบอำนาจจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

12.3 หลักฐานแสดงการได้มาของสิทธิในที่ดิน

12.4 แผนการทำไม้พร้อมแผนที่แสดงบริเวณที่ขอทำไม้

ข้อ 13 สวนป่าโครงการที่ 2, 3 และ 4 ดำเนินการตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ซึ่งปลูกไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้าม พ.ศ. 2541 ซึ่งประกาศ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2541 และหนังสือกรมป่าไม้ควมมาก ที่ กษ 710.205/28333 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2541 เรื่องแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ซึ่งปลูกไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้าม พ.ศ. 2541 ให้สวนป่ายื่นขออนุญาตทำไม้ออกล่วงหน้าอย่างน้อย 6 เดือน ก่อนปีทำไม้ออก โดยมีเอกสารประกอบคำขออนุญาต ดังนี้

13.1 สำเนาพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

13.2 หนังสือมอบอำนาจจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

13.3 บันทึกข้อตกลง ส่งมอบ - รับมอบสวนป่า ระหว่างกรมป่าไม้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

13.4 แผนการทำไม้พร้อมแผนที่แสดงบริเวณที่ขอทำไม้

ข้อ 14 งานสวนป่าอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่เดินทางมาหากำลังผลิตในแปลงที่จะทำไม้ออก

ข้อ 15 เมื่อได้รับแจ้งจากทางการป่าไม้วาดได้อนุญาตให้ทำไม้ออกแล้ว งานสวนป่านำเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไปชำระให้กับทางการป่าไม้

หมวดที่ 4 แผนการทำไม้และวิธีการจำหน่ายไม้

ข้อ 16 เมื่อยื่นเรื่องขอรับเงินสงเคราะห์การทำสวนยางและขออนุญาตทำไม้แล้ว ให้สวนปารายงานส่วนงานภูมิภาคพร้อมกำลังผลิต 100% ของแปลงที่จะทำไม้ออก

ข้อ 17 ส่วนงานภูมิภาครายงานหน่วยงานภาคเพื่อขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสำรวจป่ากำหนดวิธีการทำไม้และวิธีการจำหน่าย

ข้อ 18 หน่วยงานภาคแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ดำเนินการ คณะกรรมการฯ ประกอบด้วย

18.1 ประชานกรรมการ เป็นพนักงานระดับ 7 ขึ้นไป

18.2 คณะกรรมการฯ อื่นๆ อีก 2 - 4 คน มาจากพนักงานสวนป่า และพนักงานด้าน

แผนงาน

ข้อ 19 ข้อมูลที่คณะกรรมการฯ ต้องสำรวจประกอบด้วย

19.1 จำนวนเนื้อที่ตามทะเบียนเนื้อที่ให้ผลผลิต

19.2 ลักษณะภูมิประเทศ

19.3 เส้นทางคมนาคม

19.4 แหล่งแรงงาน

19.5 ปริมาณไม้ (ต้น, ลบ.ม., กก.) ที่ทำเป็นสินค้าได้ แยกตามชั้นขนาดไม้

รายละเอียด ดังนี้

19.5.1 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 นิ้วขึ้นไป

19.5.2 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8-10 นิ้ว

19.5.3 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8-6 นิ้ว

19.5.4 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6-4 นิ้ว

19.5.5 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ต่ำกว่า 4 นิ้ว

โดยให้สวนป่าแต่ละสวนได้ทำการสุ่มตัวอย่างน้ำหนักแต่ละชั้นขนาดและแต่ละพันธุ์ยางไว้เพื่อเป็นเกณฑ์ประเมินน้ำหนักทั้งหมดต่อไป

19.6 อัตราค่าจ้างทำไม้

ข้อ 20 คณะกรรมการฯ รายงานผลให้หน่วยงานภาคทราบภายในระยะเวลา 30 วัน จากวันที่
ประชานคณะกรรมการฯ ทราบคำสั่ง

ข้อ 21 กำหนดอำนาจในการจำหน่ายไม้ยางพารา ดังนี้

21.1 พื้นที่ 1-250	ไร่ เป็นอำนาจของ	ผู้จัดการภูมิภาค
--------------------	------------------	------------------

21.2 พื้นที่ 251-500	ไร่ เป็นอำนาจของ	ผู้อำนวยการภาค
----------------------	------------------	----------------

21.3 พื้นที่ >500	ไร่ เป็นอำนาจของ	ผู้อำนวยการ
-------------------	------------------	-------------

ข้อ 22 การซื้อขายไม้ยางพารา ขายโดยน้ำหนัก โดย องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ทำออกเองหรือ
ให้ผู้ซื้อทำออกก็ได้ ซึ่งหากเป็นกรณีหลังให้ขายเป็นไร่ ผู้ซื้ออาจจะเตรียมพื้นที่ให้ด้วยก็ได้ มีเงื่อนไขประการใด
แจ้งไว้ให้ชัดเจนในประกาศประมูลขาย

ข้อ 23 คณะกรรมการฯ กำหนดราคากลางหรือราคาขั้นต่ำ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งตาม
ความเหมาะสมประกอบด้วยพนักงานด้านการตลาด ด้านแผนงาน และด้านสวนป่า ประชานคณะกรรมการฯ
ควรเป็นพนักงานระดับ 7 ขึ้นไป การกำหนดราคากลางต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่การรับซื้อ (ตามข้อ
19.5) หักด้วยค่าจ้างทำไม้, ค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ทั้งนี้ให้พิจารณาควบคู่กับต้นทุนของ อ.อ.ป. ซึ่ง

ประกอบด้วย ต้นทุนของปลูก,ค่าตอบแทนทาการป่าไม้, ค่าควบคุมดำเนินการ, ค่าดอกเบี้ย, ภาษีการค้า และ
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ข้อ 24 หากมีปัญหาในทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข ข้อหนึ่งข้อใดให้รายงานให้องค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อพิจารณาสั่งการ เป็นอันยุติ

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

พฤษภาคม 2550